

דעם רבינ'ס

עוּכַס

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אַלקה", זאַלסט זיין תמים - זאַלסט זיין גאַנץ פאַרן אויפערשטן, דאס מיינט שלמותו 'תמימות' מיינט 'שלמות'.

לאמיר זען וואס דער רבי זאגט אויף תמימות. אין תורה ה' אין צווייטן חלק - די תורה פון ראש השנה. דער רבי האט געזאגט די תורה אין שטאט ברסלב א יאר פאר זיין הסתלקות און ווי באוואוסט פלעגט דער רבי זאגן תורה צווישן ערשטן און צווייטן טאג. נאך מנחה בין השמשות איז דער מנהג צו גיין זאגן תשליך ביים טייך אזוי שטייט אין אלע ספרים,

ס'איז דא אסאך ענינים אין דעם אז מען דארף גיין תשליך דוקא ביים טייך.

אויפן וועג צו תשליך האט זיך דער רבי אויסגעגליטשט, און ס'איז געווארן שמוציג

דעם רבי'נס קאפטן מען האט געברענגט פארן רבי'ן א נייעם קאפטן. ווען דער רבי האט זיך געשטעלט זאגן תורה האט ער דערמאנט די זאך אז מען דארף האבן תמימות אין עבודת השם נישט נאר ביים טון מצוות נאר אפילו אזעלכע זאכן וואס ס'איז רצון השם, למשל תשליך איז נישט עפעס א מצוה אזוי ווי לייגן תפלין אדער היטן שבת, ס'איז א מנהג, אן ענין, און מיט דעם אלעם זאגט דער רבי אז מען דארף זיך וואלגערן אין

די וואך אין דער פרשה איז דא א מורא'דיגע פסוק וואס שטייט ווי פאלגנד, "תמים תהיה עם ה' אלקיך." זאגט דער הייליגער רש"י אויף דער פסוק, "התהלך עמו בתמימות", זאלסט גיין מיטן אויפערשטן מיט תמימות, "ותצפה לו", און דו זאלסט ווארטן און האפן אויף אים, "ולא תחקר אחרי העתידות", זאלסט נישט פארשן נאך עתידות וואס גייט קומען, "אלא כל מה שיבא עליך", וואס עס זאל נאר קומען אויף דיר, "קבל בתמימות" זאלסטו עס אננעמען בתמימות, "ואז תהיה עמו ולחלקו", וועסטו זיין צוזאמען מיטן אויפערשטן און מיט זיין חלק.

דאס ווארט 'תמימות' איז טייטש 'גאנץ'. 'שה תמים' מיינט א גאנצע שעפעלע. נאר מיט תמימות קען מען צוקומען צו שלמות. מיט חכמות קען מען נישט צוקומען צו קיין שלמות, אזוי ווי ס'איז דא א פסוק: "אמרת אחקמה", איך האב געמיינט אז איך וועל ווערן קלוג, "ורחוקה ממני", ווי מער מען איז קלוג אלץ ווייטער איז די חכמה פון מיר. דעריבער זאגט ר' נתן, "אין שלמות פי אם מי שזוכה לאמונה בתמימות". ווער איז זוכה צו אמונה בתמימות? דער וואס איז זוכה צו זיין א גאנצער איד, א שלם בשלמות.

דערפאר זאגט די תורה, "תמים תהיה עם ה' וועל ווערן קלוג, "ורחוקה ממני", ווי מער מען איז קלוג אלץ ווייטער איז די חכמה פון מיר. דעריבער זאגט ר' נתן, "אין שלמות פי אם מי שזוכה לאמונה בתמימות". ווער איז זוכה צו אמונה בתמימות? דער וואס איז זוכה צו זיין א גאנצער איד, א שלם בשלמות.

די קינדער וויינען אויך

המשך פון פאריגע וואך ר' חיים בנימין בראד ז"ל
האט געטראפן א ספר וואס האט אים צוגעצויגן און
מקרב געווען צום הייליגן רבי'ן אזוי איז ער געוואר
געווארן פונעם רבי'נס צוזאג פאר ווער עס וועט
קומען צו זיין ציון אין אומאן.

צווישן די ווענט פונעם שטיבל איז אים
באקאנט געווארן דער חשיבות פון רבי'נס
ציון און זיין צוזאג ווער עס וועט קומען צו זיין
קבר און זאגן דעם תיקון הכללי. אין יענע יארן
צו פארן קיין אומאן איז בכלל נישט געווען
אזא גרינגע אונטערנעמונג, נאכדעם וואס די
קאמעניסטן האבן איבערגענומען דעם מאכט
אין רוסלאנד. אומאן איז געווען אונטער די
רוסן, דאס מיינט אז געזעצליך איז נישט
געווען קיין וועג אריבערצוגיין די גרעניץ פון
פוילן. אבער די שטארקע בענקענישן צום
הייליגן ציון האט אלעס איבערגעוואויגן. ער
מיט נאך ניין חברים האבן געשווערצט די
גרעניצן און אנגעקומען צום שטאט אומאן.

פון אומאן האט חיים בנימין געשיקט א בריוו
צו זיין מאמע אז זי זאל נישט זיין באזארגט,
ער וועט אין די נאנטע צייט זיין צוריק אהיים,
אבער רבות מחשבות בלב איש, א קורצע
צייט נאכן אנקומען קיין אומאן האבן די רוסן
פארשטארקט די כחות ארום די גרעניצן און
עס איז געווארן אוממעגליך ער זאל קענען
אהיים פארן קיין פוילן, אזוי איז ער פארבליבן
אין אומאן.

ר' חיים בנימין איז אריין אין די פרשה פון
שידוכים. אין א מזל'דיגע שעה האט מען

אים אנגעטראגן א שידוך פון מעזיבוש. דאס
מיידל, שלמה-רבקה איז געווען די טאכטער
פון ר' נפתלי הערץ נאכליס, מען האט אים
גערופן 'ר' הערצעלע'. פונקט ווי רוב אידן
אין מעזיבוש און אין אוקריינע בכלל, איז ר'
הערצעלע געווען א פשוט'ער איד, א תהלים
זאגער. טראצדעם וואס ער האט קוים
געקענט ליינען עברי, איז אבער זיין שטארקע
אמונה און באשעפער און זיין תורה געווען צום
באוואונדערן.

"ווען מען האט געזאגט אין מעזיבוש תהלים
אין שול, פלעגן אפילו די קינדער וויינען!"
פארציילט די טאכטער פון ר' הערצעלע.

ר' הערצעלע האט געהאט די זכיה צו וואוינען
אין שטוב פון הייליגן בעל שם טוב, דארט ווי
אויך דער רבי איז געבוירן און אויפגעוואקסן. ר'
הערצעלע האט זייער מורא געהאט צו שלאפן
אין צימער פון בעל שם, אלס יראת הכבוד צום
הייליגן ארט. דעריבער האט ער געניצט דעם
צימער צו האלטן דארט העלצער צום הייצן
אז פרעמדע זאלן נישט איבערנעכטיגן דארט.
אזוי פארציילט ר' בן ציון אפטער וועלכער איז
געווען אלס גאסט אין מעזיבוש און געוואלט
איינשטיין אין דעם הייליגן הויז. ר' הערצעלע
האט אים גערן אויפגענומען אבער בתנאי
אז אין בעל שם'ס שטוב זאל ער איז נישט
אריינגיין.

"מזל טוב!" דער שידוך איז געשלאסן געווארן.
צום תנאים זענען געקומען די חברים פונעם
חתן, צווישן זיי, הבחור ר' משה ביק דער זון
פונעם ארטיגן רב, רבי חיים ביק ז"ל. ר' משה
האט געדינט אלס רב אין שטאט, טראץ זיין
אינגן עלטער זייענדיג בלויז פערצן יאר. ער

איין אעשה'ס

זכר האלמערס באווייט וואונדער
פאר זייער ליבס קינדער

אדער עצה וויאזוי צו האבן דאס געלט, אונזער טאטע וואס שטעלט אונז געווענדליך צו דאס געלט ווען ער איז אין שטוב איז יעצט אויפן וועג אהיים פון אומאן, מיר האבן אפילו נישט קיין געהעריגע וועג זיך צו פארבינדן צו אים. באשעפער, נאר דו אליינס קענסט און דו וועסט אונז העלפן.

תפלה מיט אמונה

מיר דארפן וויכטיג האבן גיין הונדערט שקל נאך היינטיגן טאג, וואס גייט דא זיין?!

ברוך השם אונזער טאטע געפינט זיך אונטערוועגנס, ער האט געכטן זוכה געווען צו זיין ביים רבי'נס ציון, וויאזוי וועלן מיר זיך אן עצה געבן?!

נישט געזארגט, מיר זענען ברוסל'ע חסידים... דעם רבי'נס וועג איז דאך תפלה... מיר הייבן אויף אונזערע אויגן צום טאטן אין הימל און מיר רעדן צו אים ווי א קינד רעדט צו זיין טאטן.

טייערע טאטע, מיר האבן נישט קיין שום וועג

מיר קינדער האבן זיך מחזיק געווען אז עס פעלט נישט אויס צו געבן עצות פארן באשעפער. עס גייט נישט אריבער א האלבע שעה און דער טעלעפאן צוקלינגט זיך ... א באקאנטע קול דערציילט אויפן צווייטן זייט אז עס קומט זיי א מזל טוב, אזוי רעדנדיג דערציילן זיי אז זיי זוכן א דירה אין אונזער געגנט פאר יום טוב. אזוי ווי מיר האבן סיווי געפלאנט אוועקצופארן אויף יום טוב פון אונזער דירה, האבן מיר מיט פרייד זיי געגעבן אונזער דירה און די סכום פארשטייט זיך איז געווען פונקט וואס מיר האבן געדארפט...

איז דען דא די ווערטער צו ענדיגן?!

יעדער אינגל מיט זיין נקודה!
איין אינגל לערנט וועגן ראש השנה
אייער דאנקט און איז פרייליך פארן פארעריגן ראש השנה.
איין אינגל בענקט מיט תפלות.
אייער שרייבט א תפלה.
אלע ווילן אנקומען צום רבי'נס ציון,
העלף זיי ארויס...

די ניינטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

דער חכם און דער תם

מִשְׁרֵתִיל. די סוֹחְרִים האָבן גִּזְעָהָן אַז ער איז אַ קלוגער יונג
און אַ בְּרִיה. איז ער זײ גִּפְעֵלִין. האָבן זײ אים מיט גינומען.
איז ער גיפארין מיט זײ און האט זײ באַדִּינט אויף זעם וועג.
זײער פֿיין.

ווי ער איז גיקומען קיין ווארשאַ מחמת ער איז גיווען אַ בר
הַבְּנָה. האט ער זיך מײַשב גיווען. אז אײַך בין שוין אין ווארשאַ.
נאָך וואס זאל אײַך מײַך האַלטײַן בײַ די סוֹחְרִים. טאַמער איז דאָ
אַ בַּעסער אָרט פון זײ. לאַס אײַך גיין זוכײַן. וועל אײַך זען.

און ער איז גיגאַנגען אין מאַרק. און ער האט אָנגײהויבן צו
קלערן און נאָך צו פֿרעגן אויף די מַענטשן וואס זײ האָבן
אים גיבֿראַכט. און אויב סע איז דאָ אײַן בַּעסער אָרט פון זײ.
האט מען אים גיענפֿערט. אַז די לײט (וואס זײ האָבן אים אָהער
גיבֿראַכט) זענען ערליכע לײט. און סע גוט בײַ זײ צו זײַן נאָר
מחמת זעם איז זײער שווער בײַ זײ צו זײַן. מחמת זײער מַשָּׂא
וימת איז זײער אין ווייטע ערטער.

דערנווייל איז ער גיגאַנגען און ער האט דערזעהן גיוועלב
מִשְׁרָתִים. ווי זײ זענען גיגאַנגען אין מאַרק. און זײ זענען
גיגאַנגען אזוי ווי זײער שטייגער איז. מיט זײערע חן. מיט
זײערע היטלעך און מיט די שפּיציקע שײך און מיט די
איבֿריקע חן. וואס זײ האָבן אין זײער גאַנג. און ווי זײ גײען
אַנגיטאַן.

און ער איז גיווען אַ בר הַבְּנָה און אַ קלוגער יונג. איז אים די
זאָך זײער גיפֿעלן מחמת סע איז אַ שײנע זאָך. און סע איז אין
דער היים אויף אײַן אָרט. איז ער גיגאַנגען צו די מַענטשן וואס
זײ האָבן אים גיבֿראַכט. און האט זײ אָפֿגײאָנדאַקט. און האט צו
זײ גיזאַגט. אז סע פאר אים גיט גוט בײַ זײ צו זײַן. און דאָס
וואס זײ האָבן אים גיפֿירט אָהער דערפֿאר האט ער זײ באַדִּינט
אויף זעם וועג.

און ער איז גיגאַנגען און האט זיך גישטעלט בײַ אַ בעל הבית.
און דער סדר פון די מִשְׁרָתִים. אַז פֿריר מוז מען זײַן אײַן
אונטער מִשְׁרָת. און מען מוז טאן שווערע אַרבעט. און מענטש
ווייניג שְׂכִירוֹת. דערנאָך ווערט מען ערשט אײַן אײַבער
מִשְׁרָת.

מַעֲשֵׂה אַמָּאל זענען גיווען צוויי בעלי בתים אין אײַן שְׁטֵטל.
און זײ האָבן גיהאט גרויס עשירות. און האָבן גיהאט גרויסע
הײזער.

די צוויי בעלי בתים האָבן גיהאט צוויי זין. דײַנו איטליכער
האט גיהאט אײַן זון. די צוויי קינדער האָבן בײַדע גילערניט
אין אײַן חדר. און אײַנער פון זײ איז גיווען אַ חכם און אײַנער
איז גיווען אַ תם. (גיט ער איז גיווען אַ נאַר. נאַר זײַן שְׂכָל איז גיווען פֿראַקטי
אַ חכמת) און די צוויי קינדער האָבן זיך זײער ליב גיהאט.
כאַטשע אײַנער איז גיווען אַ חכם און דער אַנדערער איז
גיווען אַ תם און זײַן שְׂכָל איז פֿראַקטי גיווען. פון דעסט וועגן
האָבן זײ זיך פֿאַרט זײער ליב גיהאט.

אין אַ צײַט אַרום. האָבען אָן גיהויבן די בײַדע בעלי בתים
אַראַפ צו גיין. פון זײער עשירות. און זענען אַלץ אַראַפ מטה
מטה. ביז זײ האָבן גאַר אָן גיוואוירן און זײ זענען גיווארין
אַרמֵע לײט. און סע איז זײ מער גיט גיבליבן נאַר זײערע
הײזער. און די קינדער האָבן אָנגײהויבן אונטער צו וואַקסן.
האָבן די בעלי בתים גיזאַגט צו די קינדער. מיר האָבן גיט צו
צאָלן פאַר אײַך. מיר קענען גיט האַלטײַן אײַך. טוט אײַך וואס
איר וועט קענען. איז גיגאַנגען דער תם און האט זיך גילערניט
שוֹסְטֵרײַ.

דער חכם איז גיווען אַ בר הַבְּנָה (כלומר אַ קלוגער אַ פֿאַרשטאַנדיקער
מענטש) האט ער גיט גיוואלט זיך נעמען צו אזוי אַ פֿראַקטי
מלאכה. און ער האט זיך מײַשב גיווען. ער וועט זיך לאזן אויף
דער וועלט. און וועט זיך ארום קוקן וואס ער זאל טאן. און
ער איז ארום גיגאַנגען אין מאַרק. האט ער דערזעהן אַ גרויסע
בריקע מיט פיר פערד מיט כאמיטיס איז דורך גילאפן.

האט ער זיך אָנגײרויפן צו די סוֹחְרִים פון וואַנעט זענט איר.
האָבן זײ אים גיענפֿערט פון וואַרשאַ. וואו היין פֿאַרט איר. קיין
וואַרשאַ. האט ער זײ גיפֿרעגט. טאַמער באַדאַרפֿט איר אײַן

פֿלעגט אים שיקין צו שררות ער זאל טראגן סחורה אזוי ווי דער סדר איז פון משרתים. וואס זי טראגן גיוואנט אויף דעם עלנבויגן. איז אויף אים זייער שווער גיווען די ארבעט. אמאל האט ער באדארפט ארויף גיין מיט דער סחורה. אויף א הויכן גארן. איז די ארבעט אויף אים שווער גיווען.

האט ער זיך מיישב גיווען. ווארין ער איז זיך גיווען א פילוסוף א בר הבנה. וואס טויג מיר די ארבעט. דער עיקר איז זיך נאר פון דעם תכלית וועגן. אז איך זאל קענען חתונה האבן און זאל מיר קענען מפרנס זיין. איך באדארף נאך דרויף ניט צו קוקין. דרויף וועט צייט זיין שפעטער. דערווייל. וועל איך מיר בעסער אויס זיין א וועלט. און וועל אנקוקין מדינות.

איז ער גיבאנגען אין מארק. און האט גיזעהן סע פארין סוחרים אויף א גרויסער בריקע. האט ער זי גיפרעגט. וואו הין פארט איר. האבען זיי גיענפערט. קיין לאגורנא. האט ער זיי גיפרעגט וועט איר מיך נעמען אהין. האבען זיי אים גענפערט. יוא.

האבען זיי אים גינומען אהין. פון דארט האט ער זיך אנוועק גילאזט קיין אטליא. פון אטליא האט ער זיך ווייטער גילאזט קיין שפאנגא. דערווייל זענען אנוועק גיבאנגען פמה יארן. און ער איז גיווארין נאך מער חכם. מחמת ער איז גיווען אין אסאך מדינות. האט ער זיך מיישב גיווען. היינט באדארף מען שוין קוקין אויף איין תכלית.

און ער האט אנגיהויבען צו טראכטן מיט זיין פילוסופיא (פלומר מיט זיין חכמה) וואס ער זאל טאן. איז אים גיפעלין אז ער זאל זיך לערנען גאלד ארבייט. ווארין סע איז א גרויסע מלאכה און סע איז א שיינע מלאכה און סע דרינגען גרויס חכמה. און סע איז א רייכע מלאכה

און מחמת ער איז גיווען א בר הבנה און א פילוסוף. האט ער ניט באדארפט זיך לערנען די מלאכה פמה שנים. נאר אין א פערטיל יאר האט ער מקבל גיווען די מלאכה. און איז גיווארן זייער א גרויסער בעל מלאכה.

און ער האט גיקענט די מלאכה בעסער איידער דער וואס ער האט אים אויס גילערינט. דער נאך האט ער זיך מיישב

דעסט וועגן פארט וויל איך מיר דערמיט ניט באנוגן. ווארין היינט איז חשוב דאס. טאמער אנאנדערע צייט וועט עפעס אנדערש חשוב זיין.

און איז גיבאנגען און האט זיך גישטלעט ביי א שטיין שניידער. און מחמת זיין חכמה האט ער די מלאכה. אויף מקבל גיווען אין א קליינער צייט. אין א פערטיל יאר. דערנאך האט ער זיך מיישב גיווען מיט זיין פלוסופיא. כאטשע איך האב אין דער האנט צוויי מלאכות. ווער וייסט טאמער וועלן ביידע ניט חשוב זיין.

בכן איז פאר מיר גוט. אז איך זאל מיך לערנען אזוי א מלאכה וואס זי זאל תמיד חשוב זיין. האט ער גיקלערט מיט זיין הבנה און מיט זיין פלוסופיא. אז ער זאל זיך לערנען דאקטיריי. ווארין דאס איז א זאך וואס מדארף תמיד און סע איז תמיד חשוב. און דער סדר איז.

אז מווייל זיך לערנען דאקטיריי. מוז מען זיך פריר לערנען ליטייניש דאס לשון און דאס כתב. און ממוז לערנען פלוסופיא. און ער מחמת זיין הבנה (דהיינו פארשטאנד יקייט) האט ער דאס אויף אויס גילערינט אין א קליינער צייט. אין א פערטיל יאר. און ער איז גיווארין א גרויסער דאקטער און א פילוסוף. און א חכם אין אלע חכמות.

דערנאך האט ביי אים אנגיהויבן די וועלט ווערין פלא (פלומר די גאנצע וועלט איז ביי אים גיווען גאר ניט) דהיינו ער האט גיהאלטן אז קיינער האט קיין שכל ניט. ווארין מחמת זיין חכמה. ווייל ער איז גיווען אזוי איין גרויסער בעל מלאכה. און אזוי א חכם און אזוי א דאקטער.

איז איטליכער פון דער וועלט ביי אים גיווען פלא (גלייך ווי ישת) און ער האט זיך מיישב גיווען. ער וועט זיך שוין מאכין א תכלית. און וועט נעמען א ווייב. האט ער זיך גיטראכט אין דער דעה. אז איך וועל דא חתונה האבן. ווער וועט וויסן. וואס פון מיר איז גיווארן. לאם איך מיך בעסער אום קערין אהיים. פדי מען זאל זעהן וואס פון מיר איז גיווארין. איך בין אנוועק א קליין ינגל. און היינט בין איך גיקומען צו אזוי איין גדולה.

גיבן און פאר איטליכן מאַכל וואס ער האט זיך גיהייסן גיבן האט זי אים אלץ גיגבן א שטיק ברויט.

און ער האט דערפון זייער גרויס תענוג גיהאט און האט זייער גילויבט דאס גירעכט. וואס פאר א גוטקייט סע אזי גלייך ווי ער וואלט עס ממש גיגעסין. ווארין ער פלעגט טאקע באַמט פילן אין דעם ברויט וואס ער האט גיגעסין דעם טעם פון כל המאכלים וואס ער האט גיוואלט. מחמת זיין גרויס תמימות און זיין פרייליכקייט האט ער גיפילט דעם טעם אין ברויט גלייך ווי ער עסט כל המאכלים.

און אזוי פלעגט ער זאגן. מיין ווייב. גיב מיר א טרונק ביר. האט זי אים גיגבן וואסער. פלעגט ער לויבן וואס פאר א וואוילקייט דאס ביר איז. נאך דעם האט ער גיהייסן גיב מיר מעד. האט זי אים גיגבן וואסער האט ער אויף אזוי גילויבט. וואס פאר א גוטער מעד דאס איז. גיב מיר וויין אָדער אַנדערע משקאות. האט זי אים אלץ גיגבן וואסער. און ער האט תענוג גיהאט און האט גילויבט די משקה גלייך ווי ער טרינקט זי.

און אזוי אין מלבושים. איז אויף אזוי גיווען. ער מיט זיין ווייב האבן ביידע גיהאט איין פעלץ אז ער האט באדארפט א פעלץ דהיינו אין מארק צו גיין. פלעגט ער זאגן מיין ווייב. גיב מיר דעם פעלץ. האט זי אים גיגבן.

אז ער האט באדארפט א טולפ גיין צווישן לייט. האט ער גיזאגט. מיין ווייב גיב מיר דעם טולפ. האט זי אים גיגבן דעם פעלץ. פלעגט ער גרויס תענוג צו האבן. און פלעגט לויבן. וואס פאר איין וואוילקייט דער טולפ איז.

אז ער האט באדארפט איין קאפּטין אין שול אריין צו גיין. האט ער גיהייסן און האט גיזאגט. מיין ווייב גיב מיר דעם קאפּטין. האט זי אים גיגבן דעם פעלץ.

פלעגט ער צו לובן און האט גיזאגט וואס פאר א פיינקייט און וואסיר א שיינקייט דער קאפּטין איז. און אזוי אז ער האט באדארפט אן טאן א יופא. האט זי אים אויף גיגבן דעם פעלץ. פלעגט ער אויף לויבן און האט תענוג גיהאט, וואסיר א פיינקייט און וואסיר א שיינקייט די יופא איז. און אזוי ביי אלע זאכן. **און ער איז פול גיווען מיט שמחה און פרייד און לוסטיק תמיד.**

און ער האט זיך אויף גיהויבן און איז גיפארין אהיים. און ער האט גיהאט גרויסע יסורים אויף דעם וועג ווארין מחמת זיין חקמה. האט ער מיט קיינעם ניט גיהאט צו שמוסן. און ער האט ניט גיהאט קיין אַרביק אַזוי ווי ער וויל. האט ער גיהאט אלץ גרויסע יסורים תמיד.

דערווייל לאמיר אַוועק לייגן די מעשה פון דעם חכם. מיר וועלין אַנהייבן דער ציילן די מעשה פון דעם תם.

דער תם האט זיך גילעבט שוסטיי. און מחמת ער איז גיווען א תם. האט ער גימוזט זיך אסאך לערנען די מלאכה ביי ער האט מקבל גיווען. און האט די מלאכה ניט גיקענט אין גאַנצין. און ער האט גינומען א ווייב. און ער האט זיך מפרנס גיווען פון דער מלאכה.

און מחמת ער איז גיווען א תם און ער האט די מלאכה ניט גיקענט אזוי ווי מען באדארף. מחמת דעם. איז זיין פרנסה גיווען מיט גרויס דוחק און זייער בצמצום. און ער האט גישט גיהאט צייט אפילו צו עסן. ווארין ער האט תמיד גימוזט אַרבעטן. מחמת ער האט ניט גיקענט די מלאכה אין גאַנצין. נאר בשעת ער האט גיארבעט אז ער האט איין גישטעקט די נאל און האט דורך גינומען די דראַטווא. דעמולט האט ער א ביס גיטאן א שטיק ברויט און האט גיגעסין.

און זיין שטייגער איז גיווען. ער איז תמיד פרייליך גיווען. און ער איז גיווען נאר אין שמחה תמיד. און ער האט גיהאט אלע מאכלים און אלע משקאות און אלע מלבושים.

ער פלעגט זאגן צום ווייב. מיין ווייב. גיב מיר עסן האט זי אים גיגעבן א שטיק ברויט. האט ער גיגעסן. דערנאך האט ער גיזאגט. גיב מיר די יוד מיט קאשע. האט זי אים אפ גישניטן נאך א שטיק ברויט און ער האט גיגעסין. און האט זייער גילויבט און ער האט גיזאגט. וואס פאר א גוטקייט און וואס פאר א וואוילקייט די יוד איז.

און אזוי האט ער זיך גיהייסן גיבן פלייש. האט זי אים ווידער גיגבן ברויט. האט ער גיגעסין. און האט אויף זייער גילויבט און האט גיזאגט וואס פאר א וואוילקייט דאס פלייש איז. און אזוי אַנדערע מאכלים וואס ער האט זיך אלץ גיהייסן

וואס מיינט א גוטער חבר?!

מען קען זיך שיינ שפילן און פארברענגען אבער מיט א איינזעלע אויפפירונג וואס ברענגט אמת'ע שמוחה און נאנטקייט צום באשעפער.

רבי שמעון האט טאקע זוכה געווען צו בלייבן ביים רבי'ן און זיין דער משמש פון רבי'ן און

צעפראכן אלע זיינע שלעכטע מדות. זעט מען וואס דאס מיינט אז מען חבר'ט זיך מיט א גוטער חבר. ברוסל'כע חסידים גייען טאקע צו רבי שמעון'ס ציין אין צפת'ער בית החיים, ער ליגט הארט נעבן ציין פון הייליגן אר"י ז"ל. (חיי מוהר"ן מקום לידתו וישיבתו)

די ניינטע מעשה (1) - פונעם חכם מיטן תם

- גאלד ארבעט.
- י. אין וויפל צייט האט דער חכם געלערנט די מלאכה?
- אין א האלבע יאר.
- אין איין יאר.
- אין א פערטל יאר.
- יא. וואס איז געווארן מיטן חכם, נאך וואס ער איז געווארן א דוקטור און א פילוסוף?
- מכבד געווען פאר ווער עס איז א חכם ווי אים.
- די וועלט האט אים אנגעהויבן ווערן ווי גאר נישט.
- ער האט געוואלט לערנען נאך א מלאכה.
- יב. דער חכם האט זיך אום געקערט אהיים כדי צו חתונה האבן, פארוואס?
- ווייל ביי זיין שטאט וועט ער טרעפן א ווייב א יראת שמים.
- ווייל ער האט נישט געטראפן זיין פאסיגע כלה ביי זיין פלאץ.
- כדי מען זאל זעהן וואס איז פון אים איז געווארן.
- יג. פארוואס איז געווען די פרנסה פון דער תם מיט גרויס דוחק און זייער בצמצום?
- ווייל ער האט זיך געפויילט ביי זיין ארבעט.
- ווייל ער האט נישט געקענט די מלאכה אזוי ווי מען דארף.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- יד. וואספארא שטייגער האט דעם תם געהאט?
- ער איז געווען בעצבות.
- ער איז אמאל פרייליך געווען.
- ער איז געווען תמיד פרייליך.
- טו. וואס האט דער תם געזאגט פאר זיין ווייב ווען ער האט איר געבעטן פלייש און זי האט אים געגעבן ברויט?
- ער האט געהאט טענות אויף איר פארוואס ברענגט זי אים ברויט.
- ער האט געשוויגן און מקבל געווען יסורים באהבה.
- ער האט זייער געלויבט דאס גירעכט (מאכל), וואס פארא גוטקייט עס איז.
- טז. וואס לערנסטו זיך פון די מעשה ביז דערווייל?
- אז עס איז כדאי צו זיין א חכם.
- אז עס איז כדאי צו זיין א תם.

- א. וואס איז דער תם געווען?
- א נאר.
- ער פארשטייט נישט א ענין.
- זיין שכל איז געווען פראסט, אן חכמות.
- ב. דעם חכם מיטן תם האבן זאך ליב געהאט?
- ניין.
- זיי האבן זיך זייער ליב געהאט.
- זיי האבן זיך ליב געהאט.
- ג. וואס איז געבליבן פונעם אנגעזען פארמעגן פון זייערע עלטערן?
- נאר זייערע הייזער.
- נאר זייער פערד און וואגן.
- זיי זענען געבליבן אן גארנישט.
- ד. פארוואס האט דער חכם נישט געוואלט לערנען שוסטעריי?
- ווייל עס איז גאר א שווערע ארבעט.
- ווייל עס איז א פראסטי מלאכה.
- ווייל מימאכט נישט גענוג פרנסה פון שוסטעריי.
- ה. וואו אהין איז דער חכם געפארן די ערשטע?
- צו איטליא.
- צו שפאניא.
- צו ווארשא.
- ו. פארוואס איז געפעלן פאר דעם חכם, גוועלב (שחורה) משרתים?
- ווייל זיי זענען געגאנגען מיט זייערע חן, און עס איז א שיינע זאך.
- עס איז אין דער היים, אויף איין ארט.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ז. עס איז געווען שווער פארן חכם די ארבעט?
- נאכן ארבעטן א פאר שעה איז אים געווארן שווער.
- ניין.
- יא.
- ח. אוואו איז געפארן דער חכם נאכדעם?
- צו איטליא, און פון דארט צו שפאניא און פון דארט צו לאגורנא.
- צו שפאניא, און פון דארט צו איטליא און פון דארט צו לאגורנא.
- צו לאגורנא, און פון דארט צו איטליא און פון דארט צו שפאניא.
- ט. וועלכע מלאכה האט דער חכם געלערנט אין אנהויב?
- שטיין שניידער.
- דאקטערייא.

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

בערעלע איז נישטא, אהר'לע איז נישטא!

“דו קענסט זיך נישט אויסמאלן דעם צער וואס איך וועל האבן אז דו וועסט נישט זיין ביי מיר ראש השנה!”

האט ר' אהרן געזאגט: “נו, וועל איך בלייבן דא!”

זאגט אים דער רבי: “די שטאט איז דאך גערעכט!”

פרעגט ר' אהרן צוריק, “זאל איך פארן?” זאגט דער רבי ווידער ווי אויבנדערמאנט [די צער וואס ער וועט האבן]

פרעגט ר' אהרן ווידער: זאל איך בלייבן דא?!

דער רבי האט אים אבער נישט געזאגט “טו אזוי און אזוי!”

נו, איז ר' אהרן אוועקגעפארן פאר ראש השנה מיין ברסלב! ווען ער איז אוועקגעפארן האט ער געטראפן אויפ'ן וועג ר' נתן מיט ר' נפתלין פארן אויף ראש השנה צום רבי'ן, זיי פרעגן פון ר' אהרן וואו פארסטו אוועק איצטער?! דערציילט ער זיי די גאנצע מעשה פונעם רבי'ן, אז דער רבי האט אים אזוי געזאגט!

זאגן זיי אים: “וואס! אז דער רבי זאל אונז טרייבן מיט דריקעס [א שטיק האלץ] אויפ'ן קאפ וועלן מיר דען אוועקפארן פונעם רבי'נס ראש השנה?!”

אבער ס'האט נישט געהאלפן, ר' אהרן איז נישט געווען אויף ראש השנה! און דער רבי האט דאך אים געזאגט מיט דעם לשון: “דו קענסט זיך נישט אויסמאלן דעם צער וואס איך וועל האבן אז דו וועסט נישט זיין ביי

לאמיר זיך אונטערהערן א שמועס פון ר' לוי יצחק, וועגן דעם הייליגן רבי'נס ראש השנה.

די צוואה פון רבי'ן - די לעצטע תורה וואס דער רבי האט געזאגט עטליכע טעג פאר ער איז נפטר געווארן, ברענגט דער רבי דארט אין סימן ח' חלק שני, די געוואלדיגע מעלה וואס מען איז זוכה אז עס קומט צו אפילו נאר איין נפש - איין איד צו הייליגן קיבוץ וואספארא גרוסקייט דאס איז!

ס'איז געווען דער לעצטער ראש השנה וואס דער רבי איז געווען אויף דער וועלט, איז ר' אהרן דער רב נישט געווען אויף ראש השנה. ער איז געווען ביים רבי'ן פאר ראש השנה.

דער רבי איז דאך אוועק געפארן פון ברסלב נאך פסח - נאך די שרפה, און ר' אהרן איז געקומען מיט'ן רבי'ן מיין אומאן, און געזעצן מיט'ן רבי'ן כמעט דעם גאנצן זומער אין אומאן. ווען ר' אהרן איז געווען אין אומאן איז אנגעקומען א בריוו פון דער שטאט ברסלב צום רבי'ן: “איר זענט אוועקגעפארן, אבער איר האט אויך מיטגענומען מיט זיך אונזער רב, מיר האבן דאך נישט קיין רב, מיר דארפן האבן א רב!” דער רבי האט געוויזן פאר ר' אהרנ'ען דעם בריוו: “אזא בריוו איז געקומען פון שטאט ברסלב, זיי האבן נישט קיין רב!” זיי האבן נישט קיין רב! האט ר' אהרן דער רב געפרעגט דעם רבי'ן: “זאל איך צוריקפארן [אויף ראש השנה]?” זאגט אים דער רבי:

מיר ראש השנה!

אוינזערע לייט פלעגן זאגן אז ס'קען זיין אז ווען ער וואלט געווען ביים רבי'ן, וואלט דער רבי נישט נסתלק געווארן! און דאס האט דער רבי מרמז געווען "דער צער וואס איך וועל האבן" ווייל עס האט געפעלט פונעם קבוץ!

ס'האט געפעלט נאך איינער ביים קבוץ. איינער איז געווען פון 'וויניצע' וואס ער איז נישט געוועזן, און איינער איז געווען ר' אהרן. דער רבי האט גערעכנט ביידע צוזאמען - יענער האט געהייסן

דאכט זיך 'בערעלע'.

"אהרל'ע איז נישטא אין

בערעלע איז נישטא!"

בערעלע פון וויניצע איז

געווען גאר א פשוט'ער

מענטש, און ר' אהרן

דער רב - איז געווען

א גדול! דער אדם גדול

האט גערעכנט ביידן

צוזאמען: "ער איז נישטא

און דער איז נישטא!" ווייל ביים קיבוץ אז

ס'פעלט אויס איינער, איז נישט קיין נפקא

מינה ווער דער איינער איז, אויב ער פעלט

- פעלט ער! און אז ס'קומט צו איינער איז

אויך אזוי, עס ווערט נתוסף די קדושה

מער און מער!

דער רבי זאגט דארט אין די תורה, "ובל

יאמר שכן חליתי, העם היושב בה נשוא

עון." נו, האט דער רבי אנגעוואונקען אין

דער תורה, אז ווען ר' אהרן דער רב זאל

ווען זיין אויף ראש השנה וואלט דער רבי

געקענט האבן א רפואה!

דער רבי האט נישט ארויסגערעדט

קלאר דער זאך, נאר געזאגט ברמז, שוין,

אויך גענוג געזאגט, "דו קענסט זיך ניט

אויסמאלן דעם צער וואס איך וועל האבן

אז דו וועסט נישט זיין ביי מיר ראש

השנה", האט דער רבי שוין גענוג געזאגט!

ר' אהרן איז געווען אזוי גרויס, דער רבי

האט געזאגט, 'אז ער האט גענוצט זכות

אבות צו ברענגען ר' אהרנ'ען אלס רב אין

שטאט ברסלב! אזוי גרויס איז ר' אהרן

געווען. ס'איז דאך אגעוואלד! דער רבי האט

זיך משעשע געווען מיט אים, אבער אין

די זאך האט ער זיך נישט

אנגעשטויסן [נישט

אראפגעגאנגען צו

סוף דעת פונעם

רבי'ן] און ער איז

אוועקגעפארן פון

ראש השנה.

א דבור וואס גייט

ארויס פון צדיק'ס

מויל, דארף מען זיך

זייער גוט אריינקלערן אין

צדיק'ס דבור, אין יעדער דבור וואס איז

ארויס מפי הצדיק! דער צדיק זאגט א

דבור, אבער ס'קען נישט זיין אז ער זאל

ארויסרעדן דעם דבור אזוי קלאר ארויס,

ארויסרעדן יעדע קלייניקייט, דאס קען

נישט דער צדיק!

דער צדיק זאגט - דו זיי מעין אין דעם,

עטליכע מאל זעט מען אין גמרא: "גיי

וועסטו געפינען" - "נפק ודוק ותשכח!"

אמאל זאגט דער רבי צו זיין תלמיד א זאך,

און דער תלמיד פרעגט דעם רבי'ן פון

וואנעט איז דאס? זאגט אים דער רבי: גיי

זיי מעין, גיי וועסטו געפינען!

אז דער אויבערשטער זאגט אונז, "תמים תהיה עם ה' אלוקה". ער האט צוגעקלעפט דעם צעטל צוזאמען מיט די רש"י, צו געדענקען נישט צו טראכטן וואס וועט זיין, נאר לעבן בתמימות ופשיטות און טון דעם רצון פון השם יתברך.

דער אויבערשטער זאל אונז העלפן אז מיר זאלן קענען פארן אויף ראש השנה מיט'ן גרויסן קבוץ און מאכן פארן אויבערשטן א נחת רוח, און דער אויבערשטער זאל אננעמען אונזערע עבודות, אונזערע אלע מצוות און מעשים טובים, אזוי ווי דער רבי זאגט אין לקוטי מוהר"ן טאקע אין אויבערדערמאנטן תורה, אז ראש השנה איז דער אויבערשטער פארזיכערט אין אונזערע מצוות אזוי ווי עס שטייט: "ועשה לי מטעמים אשר אהבתי". דער אויבערשטער זאל אננעמען אונזערע עבודות פון אלול. לאמיר איינרייסן וועלטן אז דער קבוץ זאל זיין פתקונו און עס זאל שוין זיין והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. א ליכטיגן פרייליכן שבת.

בלאטע צו מאכן רצון השם - יעדע זאך וואס איז רצון השם הייסט א מצוה, דארף מען זיך וואלנערן אין בלאטעס צו טון פארן אויבערשטן א נחת רוח.

זאגט דער רבי אין תורה אזוי, "צריך כל אחד דארף יעדער איינער להשליך כל החכמות ולעבד את השם יתברך בפשיטות ובתמימות. צריך שיהיה מעשיו יותר מחכמתו." די פאקטישע מעשים וואס מען טוט דארף זיין מער ווי דאס קלוגשאפט - וויסנשאפט. פי לא המדרש עיקר אלא המעשה, דער עיקר איז עשיה, טון למעשה. ס'נישט גענוג אז מען ווייסט וואס מען דארף צו טון.

ר' שמואל מאיר אנשין, איינער פון די תלמידים פון ר' אברהם בן ר' נחמן, וואס איז ארויפגעקומען אין ארץ ישראל, האט גענומען דעם פסוק מיט די רש"י און עס צוגעקלעפט אויף זיין פענסטער, כדי זיך שטענדיג צו דערמאנען פון דעם פסוק,

דעם

בני'ם ע"ט

האט ערזעצט זיין פאטער'ס שטעלע וועלכער האט געמוזט אנטלויפן פון שטאט נאך וואס די רעגירונג האט אים אונטערגעלייגט פיסלעך און אים גערודפט.

ר' משה דערציילט: "ביים תנאים האט דער מחתו, ר' הערצעלע, געפרעגט דעם חתו, חיים בנ'מין: 'וואס פלאנסטו צו טון נאך דער חתונה פאר פרנסה?' נאך איידער דער חתו האט געהאט צייט צו ענטפערן, האבן די חברים זיך צוזינגען: "הוא ה'ז, הוא המפרנס - ער שפייזט ער גיבט פרנסה!" און מיט דעם האט זיך געענדיגט דער שמועס..."

ר' חיים בנ'מין'ס זון, ר' יחזקאל בראד, דערציילט ווי פאלגנד:

"די חתונה פון מיין פאטער איז פארגעקומען נאכן קאמעניסטישן אויפשטאנד. גלייך נאך דער חתונה ווען ער האט פרובירט צו טרעפן א פרנסה האט ער געהאט נאר צוויי אפציעס, הונגערן פאר א שטיקל ברויט אדער ארבעטן שבת. מעזיבוש איז געווען א קליין שטעטל, באגרעניצט צו קענען טרעפן א פרנסה. ווען די קאמעניסטן האבן באקומען דעם אויבערהאנט, זענען געשטעלט געווארן אידישע קאמעניסטן אין די שטאטישע אפיסעס. עס איז נישט געווען אן אויסוואל צו עפענען אן אייגענע ביזנעס, אז מען האט געזוכט א קוואל פאר פרנסה האט מען געמוזט אנקומען צו די אידישע משומדים, זיי האבן זיך פאראויס אויסגענומען א תנאי: "ארבעטן שבת" רחמנא לצלן.

המשך אי"ה קומענדיגע וואך

וואס מיינט א גוטער חבר?!

ווען דער הייליגער רבי איז נאך געווען גאנץ אינג האט ער געוואלט האבן א גוטער חבר צו קענען צוזאמען דינען דעם אויבערשטן מיט אמת אין ערליכקייט. דער רבי האט געוואלט וויסן ווער איז טאקע א ערליכער אינגל זיך צו קענען מיט אים חבר'ן? האט ער צוגערופן א אינגל און דער זייט און פֿרעגט אים: "וויילסטו זיך חבר'ן מיט מיר?! לאמיר גיין שפאצירן און פארברענגען מיט נארישקייטן פון דער וועלט מ'וועט מאכן א לעבן, עס לוינט זיך!!"

דעם חבר שמעקט עס גאנץ גוט און זאגט פארן רבי'ן: "נא, איך זוך טאקע אזא סארט חבר, לאמיר שוין ווערן פֿעסטע חברים!"

זאגט אים דער רבי: "גיין, אבער איך זוך נישט אזא סארט חבר, איך גיי נישט פארברענגען מיינע טעג מיט פוסטע זאכן, איך האב דיר נאר געוואלט פֿרובירן אויב די ביסט אן ערליכער אינגל."

אזוי גייט דער רבי צו נאך א אינגל און פֿרובירט אים אויך אויס אויף זיין וועג, ווען דער אינגל האט זיך אויך צוגעכאפט צו דעם גלענצענדיגן מציאה צו האבן א חבר, א גוטער חברה מאן וואס מען קען מיט אים האקן א לעבן, האט דער רבי אים צוריקגעוויזן, "אנטשולדיגט, אבער איך זיך עפעס בעסערס צו טון אויף דער וועלט, איך וויל דינען דעם אויבערשטן בתמימות און פֿשיטות, לערנען און דאווענען און נישט גיין ליידיג."

שפעטער האט דער רבי צוגערופן רבי שמעון און אויך מיט אים אנגעהויבן רעדן מיט חכמה, ווי גלייך אז דער רבי וויל חס ושלום טון

נארישקייטן און גיין ליידיג! רבי שמעון שטייט ערשטוינד און דערשראקן, אבער ער האט גארנישט געענטפערט, ווייל ער האט נישט געוואלט טון פוסטע, נארישע זאכן.

דער רבי פֿרעגט אים: "דו ביסט נישט קיין מענטש, פארוואס ווילסטו נישט טון די אלע זאכן און מאכן א לעבן?!"

"איך בין א תם, איך וויל זיך פירן בתמימות, ענטפערט אים ר' שמעון.

זאגט דער רבי: "עס זעט אויס אז מיר וועלן שוין זיין גוטע חברים, סע האט א פנים אז מיר וועלן זיך קענען!"

דער רבי פארציילט פאר רבי שמעון אז ער האט אויספֿרובירט עטליכע חברים און געזען אז זיי זענען נישט קיין ערליכע קינדער, ליידער טוען זיי עברות רחמנא ליצלן און זענען ווייט פון באשעפער.

דער רבי איז ארויס מיט רבי שמעון אין פעלד און גערעדט מיט אים פון עבודת השם מיט א געוואלדיגע השתוקקות און בענקשאפט. דער רבי האט אים זייער מעורר געווען אז אויף דער וועלט איז נישטא קיין שום תכלית נאר זיך צו דערווייטערן פון די תאוות פון דער וועלט און דינען דעם אויבערשטן.

די מעשה איז געווען אין טאג פון רבינס חתונה וואס איז אויך געווען די זעלבע צייט ווען ער איז געווארן א בר-מצוה בחור! דער רבי האט אזוי שפאצירט און גערעדט פון תכלית ביזן גיין צו דער חפה.

טייערע לעכטיגע קינדער, מיר דארפן זיך לערנען פונעם הייליגן רבי'ן און נעמען נאר גוטע חברים וואס רעדן איידל און פירן זיך אויף ערליך, אינגלעך וואס זוכן דעם אמת'ן תכלית,

**עם ווערט
געזוכט...!**

...די נאמען

פאר די נייע מתמידים וואס וועט זיך בעזר השם עפענען ווינטער תשפ"ג, פאר די ברסלב'ע קינדער פון אמעריקא, קאנאדא, אייראפע. דער נאמען פון דער מתמידים געפינט זיך דא אונטן צווישן אלע נעמען, זוך עס אויף און קלינג אריין אין טעל לייזן, מיט דיין נאמען, שטאט וואו דו וואוינסט, טעלעפאן, כתה. מען קען אויסוועלן ביז דריי נעמען.

**דער געווינער וועט
באקומען א סעט
ליקוטי
הלכות**

646-213-4766

ענגלאנד 020-37459540

א מחיה * אבני קודש * אוהל תורה * אולפן חדת * אוצרות * אור זורח * אור תורה * אורייתא * אחדות * אמרי נועם * אריינכאפן * אשרינו * בן מלך * בן תורה * בני הנעורים * בפיו ובלבבו * ברכת התורה * דפים * דרך הלימוד * המשכה * התחדשות * התמדה * התמדת התורה * והודעתם לבניך * זריזים * זריחה * חבורה * חברותא * חברים * חטוף ואכול * חיים טובים * חן דקדושה * חן התורה * חשק התורה * יום-יום * ינוקא * יסודות * ישוב הדעת * כסדר * כסדרן * כתר תורה * לב התורה * להבין * ללמוד * להחיות * להמשיך * לומד תורה * לחטוף טוב * לימוד התורה * מחכימת * מעלות-תורה * מקור חיים * מקור חכמה * משיבת נפש * משכן התורה * מתיקת התורה * מתמיד * נחל נובע * נעימות * נצח * נקודות-טובות * סגולה * על התורה * עסק התורה * עץ חיים * עת ללמוד * עת לעשות * פרישקייט * פרפראות * קביעות * קבלת התורה * קבלת עול * קיום התורה * קומי רוני * קמץ אלף * קנינים * שיעורים * כסדרם * שלהבת * שמחת התורה * שמחת לב * שעשועים * שפתי תורה * תורה בקביעות * תורת השם * תורה תמימה * תורת חסד * תורת משה * תכלית * תמימי דרך